

MARIBORSKI VEČERNIK

Cena 1 Din

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13, Telefon 2440 in 2455
Izhaja razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. uri / Velja mesečno prejemnik
v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom 12 Din / Oglasi po ceniku / Oglase
sprejema tudi oglasni oddelček „Jutra“ v Ljubljani / Poštni čekovni račun št. 11.409

„JUTRA“

Ob pričetku volilne borbe v Franciji

Pomanjkanje krepkih in jasnih gesel

Istočasno kakor v Nemčiji agitacija za ožje predsedniške volitve, se je pričela v Franciji volilna borba za novi parlament. Stara zbornica je te dni zaključila svoje delo in se razšla. Nove volitve bodo dne prvega maja, ožje pa, v kolikor bodo potrebne, teden dni pozneje. Po francoskem volilnem zakonu, ki ne pozna kandidatnih list, ampak osebne kandidature po okrajih, ampak kandidat, če hoče postati poslanec, prejeti absolutno večino oddanih glasov. Če jih ne prejme, mora v ožje volitev. In prav ta volilni sistem je bil kriv, da se je pred meseci razvila v francoskem parlamentu in senatu ostra borba, katere žrtev je postal Lavalov kabinet. Tako vladna večina kakor opozicija sta bili za to, da se volilni zakon spremeni in se ožje volitve odpravijo, ker se je skoraj vseh poslancev brez izjeme položila huda nervoznost ob misli, da bodo morali predložiti volilcem obračun svojega dela, ki je z ozirom na dane obljube precej — pasiven. Toda novi osnutek vlade je ugajal opoziciji še manj kakor stari zakon. V parlamentu ga sicer ni mogla zavrniti, zato ga je pa v senatu, in Laval, ki se je nanj vezal, je moral podati ostavko.

Sledil mu je Tardieu, in dasi bi bil tudi on rad odpravil ožje volitve in dosegel volilno pravico za ženske, je moral svojemu položaju na ljubo umakniti sporni zakonski osnutek in dovoliti — proti lastni volji in volji opozicije — da se nove volitve izvedejo po starem redu. Edino, kar mu je uspelo, je bilo to, da bodo ženske po 1. januarja l. 1933. le voliti, toda praktično bodo mogle uveljaviti to svojo novo pravico šele v neznani bodočnosti, ko bo pač po polni ali nepolni parlamentarni dobi razpuščena zbornica, katero bodo ustvarile volitve letošnjega 1. maja. Zato pa je hotel Tardieu popraviti škodo svojega neuspeha s tem, da je datum novih volitev odlagal do skrajnih mej. Še nikdar ni bilo v Franciji glede tega datuma toliko negotovosti, kakor letos. Ministrski predsednik, ki je znan kot mož močne volje in velikih ambicij, je izkoristil vso svojo moč samo za to, da bi dobil zadosti časa za sestavo volilnega, odnosno agitacijskega programa, in za izoblikovanje glavne, trdne in jasne volilne parole.

Razglasitev datuma novih volitev je

vedno tudi začetek volilne borbe. Vanjo pa je treba stopiti že z jasnimi računi in cilji. S takimi računi in cilji je hotel v jasno arenjo tudi Tardieu, toda nesreča je hotela, da kljub vsemu odlašanju in iskanju — primerne in dovolj krepke parole ni našel. Toda — taka parola manjka tudi vsem ostalim parlamentarcem vseh skupin in strank. Pred vsem pa manjka danes Franciji ime moža, ki bi že samo po sebi pomenjalo program. Tako ime je bilo n. pr. l. 1928. Poincaré, toda sedaj je državnik, ki ga nosi, že preveč star in bolan, da bi mogel v volilno borbo z vso potrebno napadalno silo. L. 1924. je bila najmočnejša agitacijska sila kompaktnost levčarskega kartela, a tudi tega danes ni več. Morda se bo znova osnoval? Potem bi postal Tardieu kot kandidat nacionalistov vsaj neka dovolj avtoritativna parola in sila proti njemu. Kot voditelj tipične oportunistične politike pač ne more nuditi ničesar takega, kar bi užigalo široke mase in dvigalo bojno razpoloženje. S tem, kar bi sicer lahko povedal, so oboroženi tudi vsi drugi parlamentarci, za gole obljube pa nima noben francoski volilec nobenega smisla več.

Poleg vseh teh težkoč pa bodo imele vendarle tudi te francoske volitve neko parolo. Pri iskanju primerne programa so prišli tako Tardieu kakor njegovi umerjeni nasprotniki, med katerimi je najbolj viden Herriot, do zadeve, ki bo po njihovem prepričanju morala zanimati vsakega državljanca. Ta zadeva so finančne. Že doslej se, dasi se je agitacija šele začela, naglašja s posebnim poudarkom, da je ureditev državnih financ za Francijo danes prva in najnujnejša potreba. Novi parlament in nova vlada bosta imela samo dvoje na izbero: inflacijo bankovcev ali deflacijo proračuna. Prva pot bi vodila do razvrednotenja denarja, druga pa do redukcije uradništva, plač in pokojnin. In kandidati pripovedujejo volilcem, da je sedaj na dnevnem redu v prvi vrsti le denarno vprašanje. S tem apelirajo na psihologijo francoskega malomeščana in malega rentnika. Politična vprašanja so ostala bolj v ozadiju, morda tudi po volji in želji politikov samih. Tako torej vidimo, da nimajo s to volilno borbo veselja ne kandidati ne volilci. To so pač volitve — zaradi volitev!

Obnovitev

mirovne konference v Sanghaju

Japonci pošiljajo v Mandžurijo nove čete — Novi spori med Rusi in Japonci

PARIZ, 6. aprila. Agencija »Indopacific« poroča iz Sanghaja, da so se pogajanja za obnovitev mirovne konference srečno zaključila. Konferenca se je večeraj dopoldne že pričela in istočasno zboruje tudi vojaški odbor. Sporazum pa doslej še ni bil dosežen niti glede neutralne cone niti glede umika japonskih čet.

PARIZ, 6. aprila. Po poročilih iz Tokia so Japonci odposlali v Mandžurijo

nove čete, ki so dobile nalog preganiti ustaše iz pokrajine Cilentao in zaščititi tamkajšnje japonsko in korejsko prebivalstvo.

PARIZ, 1. aprila. Po nastopanju Japoncev v Mandžuriji postaja vedno bolj jasno, da hočejo popolnoma izriniti Rusje iz severnega dela, ki je v njihovi interesni sferi. Posebno pa se hočejo definitivno polastiti železniške uprave. Vse to ustvarja novo resno nevarnost na Daljnem vzhodu.

zaradi tega, ker je baje iztilhotopil iz Nemčije vse svoje premoženje, iznašajoč okoli 7 milijonov mark. Remarque pa za trjuje, da je denar zaslužil večinoma izven Nemčije in ga je zato tam tudi pustil. Mimo tega živi stalno v Švici in nimajo zato nemške davčne oblasti do njegovega premoženja nobenih pravic.

Deklaracija nove Marinković-ve vlade

BREZ PRIZNAVANJA NARODNEGA IN DRŽAVNEGA EDINSTVA NE BO POLITIČNE DIFERENCIACIJE. — GOSPODARSKI PROGRAM NOVE VLADE. — IZHOD IZ KRIZE.

BEOGRAD, 6. aprila. Pred napolnjeno narodno skupščino, številnimi diplomatskimi zastopniki, novinarji in mnogobrojnim občinstvom na galeriji je bila danes dopoldne prečitana napeto pričakovana deklaracija nove Marinkovićeve vlade. Sejo skupščine je otvoril ob 9.30 predsednik dr. Kumanudi in podelil takoj nato besedo novemu ministrskemu predsedniku.

Dr. Voja Marinković je uvodoma sporočil demisijsko Petra Živkovića, ki se je po dovršitvi svoje misije vrnil v vojaško službo. Program nove vlade pa je isti kakor je bil program prejšnje, zato upa, da jo bo narodna skupščina tudi prav tako podpirala, kakor je Živkovićevo ter sprejela vse one zakonske osnutke, ki jih predvideva državna ustava.

Ker smatra tudi nova vlada državno in narodno edinstvo za jedro vsega problema, bo v tem pravcu usmerjala vso svojo politiko, da tako čimprej doseže popolno ozdravljenje združenih sil naroda in zlitje v močno in neločljivo enoto. Vlada je trdno prepričana, da je ogromna večina prebivalstva države zvesta ideji državnega in narodnega edinstva in bo to pokazala tudi v vseh bodočih političnih grupacijah. To je neobhodno po-

trebno in brezpogojno načelo za normaliziranje našega notranjepolitičnega življenja. Dokler tega načela ne osvoji sleherni državljan, tako dolgo je vsaka politična diferenciacija nemogoča in nedopustna. Skrbeti, da se to zgodi, je dolžnost narodne skupščine.

Mimo skrbi za narodno in državno edinstvo bo pa nova vlada posvečala vso svojo pažnjo tudi vsem perečim kulturnim in socialnim vprašanjem.

Gospodarska kriza je zavzela obseg, ki je težko oškodoval tudi našo državo. Vlada se tega v polni meri zaveda in bo storila vse, da ustvari ljudstvu možnost zmagovitega izhoda iz te velike eksistenčne borbe narodov in držav, izhoda s čimmanjšimi žrtvami in škodami. Pri tem delu jo bo morala seveda podpirati tudi narodna skupščina, zato prosi vlada poslance, da se prično že sedaj zanimati za vsa pereča gospodarska vprašanja. Če je naš narod srečno izšel iz bojev svetovne vojne, potem bo gotovo prav tako srečno in hrabro premagal tudi vse sedanje gospodarske težkoče.

Deklaracija nove vlade je bila sprejeta z viharim odobravanjem.

Seja se še nadaljuje.

Pričetek podunavske konference

STALIŠČE FRANCIJE IN ANGLIJE. — VPRAŠANJE BOLGARIJE. — ITALIJA ZA MADŽARSKO IN AVSTRIJO.

LONDON, 6. aprila. Podunavska konferenca štirih veseli se bo pričela danes popoldne ob 14.30 pod predsedstvom Macdonalda v isti dvorani zunanega ministrstva, v kateri je bil svoječasno podpisan lokarnski sporazum. Zaključila se bo koncem tedna.

BERLIN, 6. aprila. Po zanesljivih informacijah je namen Francije ustvariti v Podunavju enotno carinsko področje. Carine bi se pobirale skupno in bi se eventuelno uporabile za odplačevanje obresti in amortizacijo posojil, katere bi Francija dala novi skupini. Anglija pa gre še dalje in predlaga tudi enotno ureditev valute, ker bi na ta način bilo trgovanje s Podunavjem dosti lažje in sigurnejše.

LONDON, 6. aprila. »Daily Telegraph« piše, da se je Anglija pri posvetovanjih

s Francijo zavzemala za to, da se podunavskemu bloku pritegne tudi Bolgarija. Francija pa se je temu odločno uprla, naglašujoč, da je razmerje med agrarnimi in industrijskimi državami v Podunavju že sedaj tako neugodno, da bi pritegnitev Bolgarije porušila sploh vsako kalkulacijo.

RIM, 6. aprila. Pred odhodom v London je zunanji minister Grandi posetil Mussolinija, s katerim se je porazgovoril o stališču, ki ga bo zastopal na podunavski konferenci. Kakor se doznava, je bilo sklenjeno, da bo Italija odločno vztrajala na stališču, da je treba pomagati najprej Madžarski in Avstriji, in da se morata k celotni akciji pritegniti tudi Italija in Nemčija.

NIČ VEČ »NA UPANJE«

ZAGREB, 6. aprila. Trgovci v Križevcih, pa tudi v nekaterih drugih hrvaških mestih so sklenili, da ne bodo nikomur več dajali blaga na upanje. Sklep opravljajo z ugotovitvijo, da bi zaradi sedanjih težkih in negotovih razmer mogli nekega dne izgubiti vse, kar bi kreditirali.

ZRAČNI PROMET NA JADRANU.

SUŠAK, 6. aprila. Tu se snuje velika zasebna družba, ki bo uvedla redni vsakodnevni zračni potniški promet na progi Sušak—Rab—Split—Korčula—Dubrovnik in obratno.

Vreme.

Današnja vremenska napoved (opol-dne): Spremenljivo.

AMERIŠKI MILIJONARJI SE SELE V EVROPO.

NEWYORK, 6. aprila. Večkratni ameriški milijonar Frederik Havemayer je kupil na Angleškem večje veleposestvo, na katerem bo zgradil vilo in vzgajal v njej svojega triljetnega sina, ki mu je bil nekoč že ukraden in vrnien šele proti odkupnini 20.000 dolarjev. Havemayer se bo sploh izselil iz Amerike in postal angleški državljan. Časnikarjem je izjavil, da je korupcija in pravna negotovost v Ameriki tako velika, da se bo v kratkem pričela doba izseljevanja v Evropo in v druge dele sveta.

STAVKA TIPOGRAFOV V BUDIMPEŠTI.

BUDIMPEŠTA, 6. aprila. Ker je vlada prepovedala socialdemokratsko glasilo, so danes tipografi po vseh tiskarnah stopili v štrajk, tako da sploh noben list ne more iziti.

Kupujte kolke „Protituberkulozne lige“

DAVČNA TIRALICA ZA REMARQUEOM.

BERLIN, 6. aprila. Davčne oblasti so v »Dresdener Bank« v Berlinu zasegle depot pisatelja Remarquea, ki znaša 20.000 mark in nameravajo izdati proti njemu davčno tiralico. Zasega je bila izvršena

*Pred veličanstvom misli po milosti
duse se priklanjam, kjerkoli ga sre-
čavam, v bitlogu cigana kakor na
prestolu kralja*

JOACHIM

Kaj je z izplačilom pokojnin?

Na 1. aprila je bilo službeno objavljeno, da zaradi izvajanja novih določb o draginskih dokladah neki upokojnenci ne bodo prejeli svoje pokojnine 1. aprila, marveč še-le 2. ali 3. aprila. Nekateri upokojnenci pa da bodo prejeli svoje prejemke v dveh obrokih. Ako prejmejo prvi obrok, naj počakajo še par dni na pošteno nakaznico z drugim obrokom. — Danes je že 6. april, a upokojnenci še vedno nismo prejeli svoje pokojnine, niti prvega obroka. Zato prosimo finančno direkcijo v Ljubljani, naj ali takoj nakaže zapadle prejemke vsem državnim upokojnencem, ali naj pa vsaj javno razglasi, do kdaj se bo to zgodilo.

Drž. upokojnenci.

Iz učiteljske službe.

V višjo skupino so napredovali med drugimi: Ivan Lukman, šolski upravitelj v Mariboru, Fran Cvetko, šolski upravitelj v Krčevini, Matija Berger, šolski upravitelj pri Sv. Jurju v Slov. goricah ter šolski upravitelj Mirko Kožuh in učitelj Henrik Karničnik, oba v Mariboru.

Iz državnega pravdnništva.

Državni pravdnik dr. Ivan Jančič je dovršil poverjeno mu organizacijo višjega državnega pravdnništva pri okrožnem sodišču v Beogradu in je zopet prevzel vodstvo državnega pravdnništva na mariborskem okrožnem sodišču.

Zahvala.

Hišni posestnik g. Ivan Sirak je daroval tukajšnjemu gasilnemu in reševalnemu društvu znesek 300 Din namesto venca na grob preminule ge. Karoline Ihlöve, za kar mu izreka vodstvo prisrčno zahvalo.

Ljudska univerza v Mariboru.

V petek 8. t. m. ob 8. uri zvečer bo predaval o političnem ozadju kitajsko-japonskega spora docent mednarodnega prava g. dr. A. Andrassy z zagrebške univerze, ki je predaval o istem predmetu z največjim uspehom na »Pučkem sveučilišču« v Zagrebu. Vzhodno-azijski spor žal še dolgo ni poravnal. V njem je veliko evropskih in ameriških interesov zapletenih, da predstavlja nevaren erupcijski center, ki stalno ogroža svetovni mir. Zaradi tega bo pač zelo zanimivo in poučno predavanje dr. Andrassyja, ki nam bo osvetlilo to nevarnost nekoliko izza kulis.

Nezgodna pri delu.

Pri popraviljanju telovadnice v inženjerski podčastniški šoli se je včeraj leže ponesrečil delavec Franc Čebulec. Padel je z višine par metrov in dobil hude poškodbe na glavi. Z rešilnim avtom so ga prepeljali v bolnišnico.

Policijska kronika.

Včeraj popoldne je policija aretirala tri moške, nekega Ivana zaradi prepovedanega beračenja, Jožo H. radi postopanja in nekega Andreja K., ki se ga je preveč nasrkal in razsajal po ulicah. Zahleženih imajo tudi 12 prijav radi manjših pregreškov.

Smrt neznanca v policijskih zaporih.

O tragičnem dogodku, ki se je pripetil v tukajšnjih policijskih zaporih smo poročali že včeraj. Vse dosedanje prizadevanje mestne policije, da bi ugotovili identiteto tega mlajšega moškega, ki se je zastupil z octovo kislino v policijskih zaporih preteklo soboto, je ostalo brezuspešno. Danes se je zglasil na policiji železničar Blaž Gracej in izpovedal, da pogreša svojega brata že 11 let, vendar pa po sliki ni mogel prepoznati v nesrečnejšu svojega brata.

Pogrešana mladenka.

Na policiji se je zglasil danes dopoldne gostilničar Ivan Ogrizek iz Zg. Hajdine pri Ptujju in prijavil, da je že pred dvema tednoma odšla od hiše njegova 18letna hčerka Angela in se do danes še ni vrnila. Kakor pa je izvedel oče Ogrizek, je Angela bivala nekaj dni v Mariboru pri nekem G. K. na Koroški cesti, od koder je predvčerajšnjim odšla neznanu kam. Kaj je hčerko premotilo, da je zapustila dom in da se potika zdaj po svetu, oče sam prav ne ve.

To in ono z mariborskega lica

Par ne zabavljivih, ampak dobrohotnih opozoril

K vprašanju tujškega prometa v Mariboru

Mariborčani se radi ponašamo, da imamo najbolj razsvetljene ulice. Res je to. v razsvetljavi prednjači naše mesto drugim, toda inštalacijske naprave pa niso baš na višku. Poglejmo si na primer tista dva lesena kandelabra na Slomškovem trgu. Ali ne pačita sicer tako prijaznega lica tega trga? V mestnem električnem podjetju so že večkrat obljubljali, da bodo odpravili ta dva predpopska »svetilnika«, ostalo pa je samo pri obljubi. Ali se ne bi dalo postaviti ob pločniku tam še nekaj takih malih kandelabrov kakor so pred gledališčem in pred pošto? Čisto drugačno, prijaznejše lica bi tedaj zadobil Slomškov trg, obiskovalci gledališča bi pa bili tudi veseji, ako bi bil pločnik malo bolje razsvetljen kot je zdaj.

Pri tej priliki naj omenimo še nekaj drugih nedostatkov, ki kazijo lepoto Maribora. Plot na desni strani v Dvořakovici, ki je najbolj frekventirana, je v tako dezolatnem stanju, da nas je sram, ko hodimo mimo. Še v najbolj zagorski vasi so plotovi lepši. Posestnik dotične parcele naj ali plot popravi ali naj ga sploh podre. Olepševalno društvo bi bilo moralo izreči nad tem plotom že zdavnaj smrtno obsodbo.

Približno isto je z ograjo okoli treh ribnikov, samo s to razliko — da na treh ribnikih mestoma ograje sploh več ni, in je res čudež, da ni bilo tam še nobene resnejše nezgode. Je sicer tam že marsikdo padel v vodo, samo ni tega

obesil na veliki zvon. Ko je občina gradila tam tisti paviljon, bi se bila dala obenem tudi ograja primerno obnoviti, da bi bil ribnik res lep. Pa naj se zaenkrat odstranijo vsaj tiste žice, ki se tako nelepo ovijajo stebrov, saj se dá vendar doseči primerna razsvetljava ribnika na tehnično boljši in ne tako strašno primitiven način.

Tudi leva ograja na poti k ribnikom je kakor levi razbojnik na križu. Železni drogovi so vsi zverženi in povrh tako zavratno skriti pri tleh, zlasti kadar jih preraste trava, da je tam za ljudi nevarnost, da padejo v potok.

Maribor je že znan kot kongresno mesto. Vsako leto je nekaj kongresov. Kot edina bližnja razgledna točka služi Kalvarija. Toda, kako težavno in celo nevarno je priti gor in dol! Kjer je največja strmina ob poti, ni ne ograje, ne stopnic — ničesar, kar bi šetalcem nudilo varnost. Zgoraj pri cerkvi, kjer se hočeš malo odpočiti, pa mimaš nikjer klopi! Ali je res taka silna vsota potrebna, da se tam gori postavi par klopi?

In je še polno takih in enakih neveselosti po našem mestu, ki so same na sebi morda malenkosti, a igrajo vendar tudi važno vlogo, če hočemo govoriti o Mariboru kot letovišču in privlačni točki za tujski promet. Skrbeti moramo, da bo lica našega mesta res povsod prikupljivo in moramo zato odpraviti vse, kar bi moglo tujca neprijetno bosti v oči.

Sreda **Sreda**
Humoristični večer
OSKAR PAULIK
Velika **kavarna**

Obup nad življenjem.

Včeraj smo prinesli vest, da so našli na nekem drevesu ob cesti bliž Lemberga v šmarskem okraju neznanega obešenca in da poizvedujejo oblasti za svojci. To je čitala tudi zasebnica Terezija Juteršnikova, žena krojača, stanujoča v Prečni ulici in se zglasila na policiji. Po sliki obešenca, katero so po-

Z Dravskega polja

Požar v Slivnici. V noči od sobote na nedeljo je nenadoma začelo goreti gospodarsko poslopje s stanovanjsko hišo posestnika g. Franja Sobernika v Slivnici. Ogenj je v kratkem času upepelil oboje do tal. Zgorelo je tudi vse seno, slama, zrnje, meso, fižol itd. Ker je razsajal kakor že več dni hud veter, so bila v nevarnosti tudi sosednja poslopja, a so jih obvarovali gasilci iz Hotinje vasi in Frama, ki so takoj prihitali na pomoč. Proti požaru pa radi pomanjkanja vode niso mogli ničesar opraviti. Škode je nad 20.000 Din, ki pa je le deloma krita z zavarovalnino.

Sokolsko društvo v Račah je priredilo minuli ponedeljek velezabavno kmečko igro: »Trije vaški svetniki«. Igralci so bili izvrstni in so želi burne aplavze. Pri tej priliki se je zopet pokazala velika potreba večje dvorane v Račah; saj je bila šolska soba nabito polna do zadnjega kotička, in je veliko občinstva stalo še zunaj na hodniku. — V Slivnici pa je **Sokol iz Hoč** priredil minulo nedeljo dramo: »Marijana« v 6. dejanjih, tudi z jako lepim uspehom.

Pasji kontumac. Ker se je v občini Dolgoše pri Mariboru pojavil primer obolenja na pasji steklino, je odredilo okrajno glavarstvo v Mariboru strogo poostren pasji kontumac. Vsi psi morajo biti doma priklenjeni. Po občinah vidiš zato nabite table z napisom: »Strogo poostren pasji zapor!«, a na radost slovenskega očesa ne manjka tudi napisa: »Pesji zapor!«

Novi grobovi. V Ljubljani je minuli teden preminul po dolgotrajni mučni boleznici g. Jožef Skodič, posestnik v Hotinji vasi. Pokojnik je bil kot zidar, mesar in godbenik daleč naokoli znan in splošno zelo priljubljen. Sodeloval je v vseh domačih društvih in slovel kot izvrsten pevec, katerega bo domači pev-

slali lemberški orožniki tukajšnji policiji, je spoznala Juteršnikova svojega sorodnika, 34letnega trgovskega potnika Tomaža Simoniča, ki je odšel že 2. t. m. od doma v smeri proti Šmarju in se v bližini Lemberga obesil. Težke življenjske prilike so pripravile Simoniča, da je obupal nad življenjem. Po smrti svoje žene, ki mu je zapustila troje nepreskrbljenih otrok, je živel z otročji pri svojih 73letni materi, stanujoči na Koroški cesti. Bil je zadnje čase ves zmešan in je govoril, da bo napravil sam konec svojemu trpljenju, kar je res tudi storil. Po tragični očetovi smrti so postali otroci prave sirote. Kdo se jih bo usmilil?

ski zbor težko pogrešal. V Slivnici pri Mariboru pa je pretekli teden preminula v visoki starosti preužitkarica gospa Frasova, spoštovana po vsej soseski. — Pokojnikoma lahka zemljica, preostalim naše iskreno sožalje!

Redek jubilej. V Bohovi pri Mariboru sta obhajala minulo nedeljo zakonca Stefan in Marija Čiček, roditelja znanega nemornega sokolskega delavca in učitelja v Slivnici Franceta Čička, zlato poroko ter 80. letnico življenja, oba še čila in zdrava. Jubilant je znan širom Dravskega polja kot izvrsten pripovednik in je priljubljen pri vseh. Vrlemu slovenskemu paru k zlati poroki prisrčno čestitamo in kličemo: Še na mnoga leta!

Primorske novice

Znana tržaška zavarovalnica »Assicurazioni Generali« proslavi v tekočem mesecu stoletnico svojega obstoja. Tem povodom bo darovala v dobrodelne svrhe tri milijone lir, in sicer dva milijona za Italijo, en milijon pa za inozemske države, v katerih družba deluje.

Te dni se je vrnil iz Rusije v Trst Vinko Pregelj, ki je bil odšel z doma v vojno leta 1914. Zadnje čase se je mudil v Odesi, kjer mu je italijanski konzul priskrbel za povratek potrebne potne listine.

Požar je povzročil v poslopih posestnika Leopolda Saksida v Volčji dragi 20 tisoč lir škode. K sreči je gospodar dobro zavarovan. Po Brdih stanuje še mnogo kmetovalcev po barakah, ker si iz premale vojne odškodnine niso mogli zgraditi hiš. V Števerjanu je nastal ogenj v baraki kmeta Frana Drufovke. Zgorela je baraka in vse, kar je bilo v njej. Škode je nad 5 tisoč lir. Baraka ni bila zavarovana. V Prešerju v rihemberški občini je zgorela hiša posestnika Ludovika Čebzona. Škode je nad 5 tisoč lir. Hiša je bila zavarovana.

Mariborsko gledališče

REPERTOAR.

Sreda, 6. aprila ob 20. uri »Traviata«. Gostovanje ge. Tinke Wesel-Polla. Ab. B.

Četrtek, 7. aprila ob 20. uri »Kaverna«, ab. A.

Petek, 8. aprila. Zaprto.

Sobota, 9. aprila ob 20. uri »Kaverna«. Ab. C. Znižane cene. Zadnjič.

Nocoj gostovanje primadone graške opere ge. Tinke Wesel-Polla kot Violetta v Verdijevi operi »Traviata«.

Izpred sodišča

Zaklal brata svoje ljubice.

Pred malim kazenskim senatom se je danes moral zagovarjati komaj 19letni Leopold Šmigovc iz Leskovca zaradi zločina uboja. Dne 20. novembra m. l. je svojega tovariša, 20letnega posestniškega sina Matevža Drevenška, z nožem zabodel v vrat, tako da je izkrvavel. Kakor se je obtoženec zagovarjal, so ga tisti dan Drevenškovi povabili v hišo. Rad je prišel, saj je bila domača hčerka njegova ljubica. Ko pa je zvečer odhajal, je pred hišnimi vrati nanj navalil z motiko domači sin Matevž in ga trikrat udaril po glavi. Tedaj je v silobranu segel po nož in zabodel Matevža tako nesrečno v vrat. Zakaj da je Drevenšek napadel Šmigovca, to je tudi na današnji razpravi ostalo nepojasnjeno. S Šmigovcem soobtožen je bil tudi brat ubitega Matevža, Janez Drevenšek, radi sodelovanja pri uboju. Sodišče je spoznalo obtoženca za krivega zločina uboja in ga obsodilo na 4 leta robije, dočim je bil Janez Drevenšek oproščen.

Obravnavo je vodil višji sod. svetnik dr. Lenart, obtožnico je zastopal drž. pravdnik dr. Zorjan, obtoženca Šmigovca je branil dr. Mühleisen, Janeza Drevenška pa dr. Šalamun iz Ptujja.

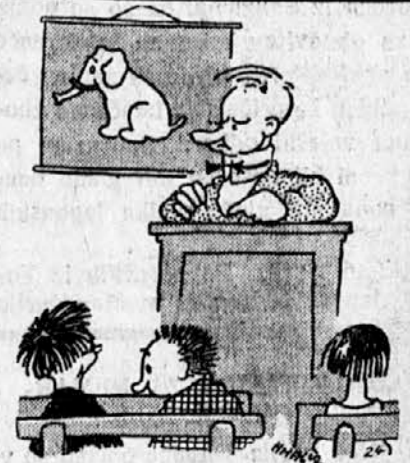
Ljubavna drama na vasi.

Pred velikim senatom okrožnega sodišča — predsednik viš. sod. sv. dr. Lenart — je bila nato obravnava proti 21letnemu posestniškemu sinu Rudolfu Graceju iz Tinj na Pohorju, obtoženemu zločina poizkušene umora.

Na Novega leta dan so tinjski tamburaši igrali po več gostilnah, med njimi sta bila tudi današnji obtoženec in pa 23letni Fran Šega. Proti večeru so tamburaši prišli v gostilno Pristovnik, kjer je bila uslužbena kot dekla mlada Ljudmila Vešihova. V lepo deklo sta bila zaljubljena tako Gracej kakor Šega. Ko so tamburaši odigrali, je Šega šel iz gostilne ven in zunaj zavriskal. Gracej je smatral ta vrisk za znamenje dogovorjenega sestanka med Šegom in Ljudmilo. Hitro je tekel ven, izvlekel revolver in dvakrat ustrelil na tekmeča in enkrat na Ljudmilo. Graceja je smrtonesno zadela obakrat v prsi, Ljudmilo pa na srečo zgrešil. Nato je samega sebe dvakrat ustrelil v vrat.

Oba ranjenca so spravili takoj v bolnico, kjer so zdravniki oba rešili, in sta okrevala.

Rudolf Gracej je pred sodniki vse skesano priznal in se zagovarjal s svojo hudo ljubosumnostjo. Obsojen je bil na osem let robije in na povračilo stroškov zdravljenja in odškodnino Francetu Šegi. Obtoženca je zagovarjal dr. Rapoč drž. tožitelj je bil dr. Zorjan.

»Torej, otroci, zdaj bomo naštevati stanove. No, Mihec, povej, kaj je tvoj oče?«

»Ne vem, gospod učitelj.«

»No, kaj pa dela tvoj oče?«

»Kašlja.«

Delo za razvoj našega letalstva

Reorganizacija Aero-kluba.

V nedeljo je imel oblastni odbor Aero-kluba v Mariboru svoj redni letni občni zbor, ki je bil posebno važen in pomemben, ker se je na njem izvedla reorganizacija po novih pravilih. Kako znano, smo imeli dosedaj v Jugoslaviji dvoje organizacij z istimi cilji: Aero-klub in Organizacijo rezervnih aviatikov. V svrhu čimbolj intenzivnega dela sta se pred kratkim ti dve društvi združili ter ustvarili tako močno organizacijo, ki bo lahko z uspehom propagirala letalstvo in drugod že silno razviti letalski sport.

Predsednik, ravnatelj g. dr. Tominišek, je uvodoma pozdravil zastopnike oblastev, okrajnega glavarja g. Markarja, župana g. dr. Lipolda ter delegata osrednje uprave g. Mihajloviča. Nato je predlagal, da se pošljejo brzojavni pozdravi pokrovitelju princu Pavlu, poveljniku letalstva generalu g. Nediću, predsedniku Aerokluba gosp. Sondermayerju ter pismeni zahvali za vsestransko pomoč banu g. dr. Marušiču in podbanu g. dr. Pirkmajerju.

V svojem predsedniškem poročilu je posebno naglasil prednost novih pravil, ki omogočajo resno delovanje s pomočjo strokovnjakov, katerih mora biti v odboru vsaj polovica. V Mariboru se je to zlahko izvedlo, ker imamo precej rezervnih aviatikov, ki so dobili strokovno izobrazbo v vojaških šolah.

Preden je prešel občni zbor na drugo točko dnevnega reda, je povzel besedo zastopnik osrednje uprave g. Mihajlovič, ki je najprej izročil pozdrave g. Sondermayerja, nato pa povdaril, da se v Beogradu izredno zanimajo za naš klub. Nadalje je obljubil, da dobimo v najkrajšem času od osrednje uprave avion, ki naj služi za čimboli uspešno propagando klubovih idej.

Tajnik, g. kapetan Grabrič, je v svojem poročilu posebno podčrtal uspehe akademske sekcije, ki je pod vodstvom akademikov Cijana in Humeka zgradila brezmotorno letalo, ki je absolviralo že lepo število startov.

Blagajnik g. Loos je poročal, da je število članstva nekoliko padlo, v glavnem radi prepovedi ministrstva, da dijaki ne smejo delovati v sportnih društvih.

Vsa poročila so pokazala stvarno delo odbora, ki je pač deloval v danih okoliščinah po svoji najboljši moči. Zato je bil predlog revizorja g. ravnatelja Klobučarja, da se dá celokupnemu odboru razrešnica, soglasno sprejet.

Tudi iz poročila delegata celjskega krajevnega odbora je vel sam optimizem, čeprav Celjani ne kažejo prevelikega zanimanja za aviacijo. Prav radi tega je treba še posebej pozdraviti delovanje g. Levičnika, ki hoče ustanoviti v Celju podjetje za izdelovanje padal. G. Levičnik je dal svoje izume padal tentirati ter se pravkar pogaja z našimi vojaškimi oblastmi za dobavo. Brezmotorno letalo leži zaenkrat v hangarju, ker ni mogoče najti primerne prostora, oziroma ker ga posestniki ne dajo na razpolago. Naposled je izrekel željo, da bi se »Vazduhoplovni Glasnik« tiskal v latinici, ker bi imel pri nas potem mnogo več naročnikov.

Po poročilih se je izvolil ta-le upravni odbor: Dr. Josip Tominišek, ravnatelj, dr. Snuderl Makso, odvetnik, Loos Josip, bančni blagajnik, Feldin Mirko, trgovec, Roglič Ivan, trgovec, Lulič Vilim, komandant, Grabrič Andjelko, kapetan, Veble Avgust (Celje), Pogačnik Bogdan, ravnatelj, Mačkar Milan, sreski načelnik, Moravec Josip, trgovec, Franjo Pivka, mag. uradnik, Podlesnik Manfred, priv. uradnik, Papov Joža, priv. uradnik, Ivo uradnik, uradnik in Ing. Podboj Stane; kot namestniki pa: Rodošek Franjo, mag. svetnik, Bračko Janko, šef telegrafske sekcije, Zemljič Milan, uradnik, Ing. Tomšič Dušan, ravnatelj plinarne, Jezeršek Zmagoslav, stavbenik, Celje, Kišvardaj Edi, stud. teh., Jaklič Josip, carinski posr., Fabjan Joža, uradnik, Cijan Boris, cand. ing. in Ogrizek Mirko, uradnik; v nadzorni odbor: Odborniki: dr. Lipold Franjo, načelnik mesta, ing. Kiepac Milan, Klobučar Drago, ravnatelj, dr. Leskovar Josip, odvetnik, Petrinčič I. komandant voj. okruha, dr.

Ferdinand Attems, veleposestnik; namestniki: dr. Schaubach Franc, odvetnik, ing. Albin Černe, mag. nadsvetnik, dr. Alojz Goričan, dr. Veble Andrej, odvetnik, Kaspar Udo, urednik in Trbojevič Petar, prota.

Konstituiranje odbora bo na prvi seji, prav tako sestava teh. odbora. Kot člana plenuma osrednjega odbora v Beogradu sta določena gg. kap. Grabrič in Pivka Franjo. K poslednji točki dnevnega reda so bili stavljeni sledeči predlogi: Odbor naj intervenira pri vojaški oblasti za doseg večjega zanimanja za mariborski aerodrom, da skuša doseči

nabavo aviona, da se tudi oblastni ter mestni odbori subvencionirajo, da ministrstvo prosvete dovoli dijakom udeleževanje pri aeroklubih in da se pošlje ta na tečaj za brezmotorno letanje akademika gg. Cijan B. in Humek V.

Aeroklub bo priredil tekom letošnje sezone več predavanj v svrhu čim večje propagande, da se pa povzdigne zanimanje med srednješolsko mladino, se bodo priredili tečaji za gradnjo modelov. Lepo uspelo zborovanje je zaključil ravnatelj g. dr. Tominišek z željo, da bi kmalu zabrnel nad Mariborom novi klubski avion.

Sokolstvo

Sokol Maribor-matica.

Jutri v četrtek 7. t. m. v društveni sobi v Narodnem domu redna odborova seja ob 20. uri. Pridite vsi in točno! — Tajnik.

Sport

J. L. A. S., poverjeništvu Maribor, službeno.

Sestanek opolnomočenih delegatov vseh klubov bo v petek, 8. t. m. ob 20. uri v Aljaževi sobi hotela »Orel«. Istočasno bo obvezen sestanek vseh prijavljenih sodniških kandidatov. — Poverjenik.

Damska lahka atletika.

Od naših žensk, ki delajo po delavnica, pisarnah itd., slišimo čisto pritožbe, da nimajo priložnosti, nekaj prostih ur dnevno uporabiti za telesno vzgojo. Po ves dan sedeti v zatohli pisarni, sključena nad pisalnimi ali šivalnimi strojem, zvečer doma še nad ročnim delom, to za telo in njegove funkcije gotovo ni dobrodejno.

V tem pogledu hoče lahkoatletična sekcija ISSK Maribora ustreči tudi ženskam, željnim razgiba, in je zato ta sekcija uvedla tudi ženski trening. Določena sta dva dneva za jutranje vaje, ki so dostopne vsem damam. Gojila se bo lahka atletika, damska gimnastika in razne damske igre. Tako bo dana vsem našim damam priložnost, smoteno gojiti lahkoatletiko. Prvi trening bo že v petek, 15. t. m., nekaj dni prej pa sestanek zainteresiranih dam, da se o vsem potrebnem dogovorijo. Prijave sprejema Vahtar, Gosposka ulica.

Medklubski odbor LNP, službeno.

V nedeljo 10. t. m. bodo te-le tekme: Ob 10. dopoldne na igrišču SK Rapida: prvenstvena tekma SK Rapid I:SK Železničar II. Na igrišču ISSK Maribora: ob 14.30 prijateljska tekma SK Železničar mladina:ISSK Maribor mladina; ob 16. prvenstvena tekma Atletik SK Celje: ISSK Maribor. V Murski Soboti bo ob 14.30 prvenstvena tekma SK Mura:SK Svoboda. Službujoči odborniki: na igrišču Rapida g. Konič, na igrišču ISSK Maribora g. Kemeny in v Murski Soboti g. Knez.

Skavtizem

Skavti! Skavtinje!

Jutri v četrtek ob 17.30 bo v realni gimnaziji redni debatni sestanek; br. Oto Košič-Puma prične ciklus »Skavtsko delo drugod«. Pridite starejši in resnejši bratje in sestre vsi in točno!

Vrnitev s praga smrti.

V znameniti in zloglasni ameriški kaznilnici Sing-Sing so te dni privezali na električni stol morilca Pietra Sardinija, ki je bil zaradi svojih zločinov obsojen na smrt. In dočim poprej ni hotel izdati imen svojih pomočnikov, je v trenutku, ko je rabelj že prijel za električno stikalo, nenadoma izjavil, naj ga še ne usmrte, ker bo vse izdal. Odvedli so ga zato nazaj v celico, kjer je svojo obljubo res izpolnil.

Mirna duša.

Stara stenska ura je naenkrat z velikim truščem zropotala na tla. Pa pravi žena, ki je bila malo poprej vstala s svojega sedeža pod uro: Vidiš, stari, kaka sreča, da sem vstala, sicer bi mi ura padla na glavo!

On (ravnodušno): No, da, ura je zmeraj zaostajala...

Od vojaškega begunca do maršala

Romantična kariera bivšega avstrijskega narednika

(Konec.)

Po povratku iz Azije, je postal Omerpaša poveljnik turških pokrajin ob Donavi, kamor je prišel l. 1848. Slaven, obenem pa tudi zloglasen, pa je postal šele tedaj, ko je zatrul ustajo v Bosni, dvignjeno l. 1850.—1852. Z razmeroma majhno vojsko, broječo 10.000 mož pehote, eno baterijo in dva eskadrona konjenice, je zasedel vso Bosno in tako potolkel uporne bege in age, da si nikoli več niso mogli opomoči. Zajete voditelje upornikov je privezal narobe na osle in jih tako poslal v Carigrad. Ta pacifikacija Bosne po maršalu Omerju-paši je bila sploh poglavje zase, o katerem bi se dalo zelo veliko napisati. Njegov prihod v Banjo luko, od koder je bil pred dvajsetimi leti odšel kot pobegli avstrijski narednik in potepuh v takrat neznan usodo, še danes ni pozabljen. Vse prebivalstvo je drlo skupaj, da bi videlo in pozdravilo z zlatom in dragim kamenjem okrašenega vojskovodjo. Toda tu Omerpaša zopet pozvan, da napravi red in mir. S svojimi četami je s treh strani napadel Črno goro in jo skoraj popolnoma dobil v klešče. Pot v Cetinje je bila že prosta. Toda prav tedaj, ko je izgledalo, da bo naposled tudi črnogorske svobode konec, so se zopet vmešale velesile, in Omerpaša je moral, čeprav nerad, odnehati in oditi. Njegova slava pa je vendar znova vzplapolala. Zopet je bil po vsem turškem svetu slavljen kot junak. Poslednjič je bil odposlan na bojišče l. 1867., in sicer na Kreta, da zaduše protiturško ustajo tamkajšnjega grškega prebivalstva, ki se je ho-

di Omerpaša se je izkazal. Svojim nekdanjim dobrotnikom je podaril 1000 dukatov, nagradil pa je tudi vse svoje nekdanje znanee in prijatelje. Vsa Banja luka je tedaj veseljačila in praznovala. V Carigrad se je povrnil l. 1852., kjer je bil sprejet s kneževskimi častmi. Leta 1853. je bil nato odposlan v Črno goro, od koder se je pa moral na intervencijo velesil vrniti še preden se je spopadel z junaškimi Črnogorci.

Največje uspehe je pa dosegel Omerpaša v krimski vojni, v kateri je ponovno premagal Ruse. Ko se je zopet vrnil v prestolnico, je sprejel in zahvalo sabljo, okrašeno z briljanti, ogromno veleposestvo pri Carigradu in naslov Serdar Ekrem, t. j. veliki maršal turškega carstva. V letih 1857—1860 je bil beogradski vali; zaradi raznih spletk pa je bil odstavljen in s tega mesta odpoklican. Ko pa je leta 1861. izbruhnila nova ustaja v Hercegovini in Črni gori, je bil telo priključiti svoji svobodni državi. Zmagal je in dobil zadnjo vojno lovoriko.

Po štiridesetletnem vojskovanju, obdan z vsemi častmi, ki si jih je mogel kdo v Turčiji pridobiti, se je Serdar Ekrem Omerpaša, nekdanji avstrijski narednik Mihael Latas, podal telesno in duševno izčrpan v zaslužni pokoj. Toda ni ga užival dolgo. Že dne 18. aprila l. 1871. je na svojem veleposestvu pri Carigradu za vedno zatisnil svoje oči. Ž njim je umrl zadnji Jugoslovan, ki je dosegel v Turčiji tako neverjetno čast in slavo.

Obrtno gibanje

V mesecu marcu so dobili obrtne pravice ti-le: Romana Lahova, trgovina z manufakturo in konfekcijo, Vetrinjska ul. 13, Ivan Pečar, pokrajinski fotograf, Gosposka ul. 11, Franc Hvalec, sejmarstvo z galanterijo, pleteninami in slaščicami, Smetanova ul. 54, Mariborska tiskarna d. d., knjigovežstvo, tokarstvo, izdelovanje usnjatega galanterijskega blaga ter izdelovanje kartonažnega blaga, Jurčičeva ul. 4, Mihael Vahtar, atelje za umetno knjigovežstvo, izdelovanje tokov, usnjatega galanterijskega blaga, kartonažnega blaga ter okvirjev za slike, Gosposka ul. 37, Karl Kunčič, krojač, Gregorčičeva ul. 8, Rožica Pertotova, šivilja, Vrbanova ul. 6 I, Franjo Huber, čevljar, Radvanjska c. 11, Ivan Koradžija, nakup in prodaja deželnih pridelkov, živine in mesa pod imenom »Eksport«, Meljska c. 1, Fridolin Bischof, izdelovanje in prodaja patentiranih lestev, Kacijanarjeva ul. 22, Tiskarna sv. Cirila, knjigovežstvo, tokarstvo, izdelovanje usnjatega galanterijskega blaga in izdelovanje kartonažnega blaga, Koroška c. 1, Lovrenc Širec, lončar, pečar in keramičar, Gosposka ul. 38, Pavel Heričko, lončar, pečar in keramičar, Tattenbachova ul. 6, Viktor Baizer, brivec in frizer, Frankopanova c. 42, Karl Jurkovič, trgovina z delikatesami ter prodaja mlečnih izdelkov, Glavni trg 9, Janko Babič, trgovina z mešanim blagom, Vetrinjska ul. 6, Terezija Čepova, izdelovanje belega perila, Mlinska ul. 31, Mihael Hohmjec, trgovina z mesnimi izdelki in kruhom, Meljska c. 18, Frančiška Rotterjeva, izposojevanje gramofonskih plošč pod imenom »Slagere«, Gregorčičeva ul. 20, Henrik Egger, torbar, jermenar in sedlar (vozni sedlar) Gosposka 13, Marija Geršakova, šivilja, Aleksandrova c. 14, Jurij Ropoša, čevljar, Mlinska ul. 28, Karol Pukl, čevljar, Strossmajerjeva ul. 3, Gabrijela Kožuhova, brivka, damska frizerka in lasničarka, Tattenbachova 2, Ana Božičeva, damska frizerka in manikerka, Sodna ul. 30, Ivan Ornik, mizar, Koroška c. 52, Jožef Jurčan, mesar, Aleksandrova c. 73, Rupert Draksler, mehanik za precizno mehaniko, Vetrinjska ul. 11, Mirko Ledinek, sodar, Gozdna ul. 6, Alojz Kristl, krojač, Cafova ul. 2, Veronika Željeva, šivilja, Koroška c. 71, Marija Hvalčeva, trgovina s kuhinjsko opremo, galanterijo, pleteninami in papirjem, Glavni trg 5, Viljem Vežjak, trgovina z manufakturo in konfekcijo, Jurčičeva ul. 9, Katarina Janškova, šivilja, Prečna ul. 3, Josip Hvalec, trgovina z bencinom, mineralnimi olji ter produkti iz tera, Trg Svobode 2, Justin Gustinčič, trgovina s starim železom, ozioroma starimi stroji, Tattenbachova ul. 14, Vnovčevalnica za prašiče na Dravskem polju v Prepolah, r. z. z. o. z., podružnica mesarske obrti, Vojašniški trg, Oto Feliks, brivec, Mlinska ul. 44, Ivan Heričko, lončar, pečar in keramičar, Koroška c. 15, Karl Baumruck, trgovska agentura, Tattenbachova ul. 26, Mariborska tiskarna d. d., tiskarska koncesija, Jurčičeva ul. 5, Martin Pavalec, izvošček, Vrtna ul. 17, Štefan Zemljič, podružnica mesarske obrti, Kralja Petra trg 1, in Vilibald Ussar, čiščenje oken in parketov, Kopaljska ul. 8. **Izbrisane pa so bile obrtne pravice:** Francu Hvalecu, sejmarstvo z galanterijo, Smetanova ul. 51, Mariji Kardinarjevi, trgovina z mešanim blagom, Slovenska ul. 36, Petru Hochnegerju, mizar, Koroška c. 46 in Karlu Belaku, izvošček, Vetrinjska ul. 24.

Ustanovitev novinarske visoke šole v Bukarešti

Pod predsedstvom kralja Karla je bila te dni v vladarskem dvorcu v Bukarešti konferenca zastopnikov romunske javnosti, na kateri je bilo sklenjeno, da se že letos v jeseni ustanovi v romunski prestolnici novinarska visoka šola. Konferenca so se udeležili poleg zastopnikov vlade, parlamentarcev in funkcionarjev državnega tiskovnega urada tudi izdajatelji in glavni uredniki vseh vodilnih romunskih dnevnikov. Glavni referat je podal šel tiskovnega urada Filotti. Za prvega rektorja romunske novinarske visoke šole bo imenovan sedanji ministrski predsednik prof. Jorga.

ŠIRITE »VEČERNIK«!

Currer Bell:

71

Lowoodaska sirota

»Ze pred tremi tedni sem nekaj našel, ali vsaj pripravljaj za Vas, a ker ste se mi zdeli tukaj koristni in zadovoljni — saj vidim, da ste setri vzljubili in jima Vaša družba godi — nisem hotel uničiti vzajemne udobnosti, dokler bi tega ne zahteval njihju odhod iz Marsh-Enda.«

»V treh dneh že odideta,« sem odgovorila.

»Da; potem se vrnem v mortonsko župnišče. Hana pojde z mano in stari dom zaklenemo.«

Potrpela sem nekaj minut, ker sem mislila, da bo še kaj povedal, toda gledal je tako, kakor bi že bil pozabil na mojo službo. Morala sem ga torej spomniti predmeta, ki je bil zame zelo važen in ki sem se ga bala.

»Kakšna je bila tista služba, Mr. Rivers, ki ste mi jo bili namenili? Upam, da odlašanje ni zmanjšalo možnosti, da bi si tisto službo zagotovila?«

»O ne! Ker je to posel, o katerem odločam le jaz in je odvisno le od Vas, ali ga hočete sprejeti.«

Spet je premolknil, kakor bi nerad nadaljeval. Lotila se me je nestrpnost. Dve, tri nemirne kretnje, bojazljiv, vprašujoč pogled so mu povedali moje čustvo tako jasno, kot bi bile to storile besede, le manj naropno.

»Ne mudi se tako,« je dejal. »Odkrito Vam povem, da vam ne morem nuditi nič posebnega, nič sijajnega.

Preden Vam stvar razložim, Vas prosim, da se spomnite svojih besed, ko sem Vam bil dejal, da Vam morem le tako pomoči kot slepec hromemu. Reven sem. Od očetove dediščine mi je ostala le ta podrtija, vegaista vrsta jelk za njo in košček močvirnega sveta okoli nje, na katerem rasteta tis in božje druce, vse drugo so požrli dolgovi. Neznani mož sem. Rivers je staro ime, a od treh zadnjih potomcev rodu si služita dve brideke kruh med tuji, tretji pa se smatra za tuja v svoji demovini — ne le v življenju, marveč tudi po smrti. Da, in celo hvali se s to usodo, ker je prisiljen, se z njo ponášati; koprni po dnevu, ko mu bodo naložili križ ločitve od vseh zemeljskih stvari na pleča in ko mu poreče Glavar boreče se cerkve, katere najponižnejši član je: »Vstani in poidi za mano!«

St. John je izgovoril te besede, kakor je bil povedoval: z debelim, mirnim glasom, z bledim licem, a z bleščočimi se očmi. Nadaljeval je:

»In ker sem sam ubog in neznan, Vam morem nuditi le ubogo in ponižno službo. Vi boste nemara celo mislili, da Vas ponižuje — ker sedaj vidim, da ste navajeni na boljše življenje. Vaš okus Vas nagiblje k idealnejšim stvarim in v družino so Vam bili ljudje, ki so bili konec konca vsaj naobraženi. Jaz pa mislim, da nobene služba ne ponižuje človeka, katere izpopolnjuje človeško pleme. Prepričan sem, da je toliko večja čast za kristjana, kolikor neplodnejši je svet, v katerem zasaja svoj plug. V takih odnošajih ga čaka usoda pionirja; in prvi pionirji Evangelija so apostoli — njih kapitan je bil Jezus Spasitelj sam.«

»No,« sem dejala, ko je spet premolknil, »nadaljujte!«
Pogledal me je, preden je spet izpregovoril. Zdelo

se je, kakor bi lagodno čital v mojem obličju, kakor bi njega poteze in črte bile natisnjene črke. Zaključke motrenja je izrazil v nastopnih opazkah.

»Upam, da sprejmete mesto, ki Vam ga nudim,« je rekel. »in da boste nekaj časa tudi med nami prebili, seveda ne za večno, kakor bi tudi jaz ne mogel večinoma izvrševati tihe, skrivne službe angleškega vaškega propovednika. V Vaši naravi je žilica, ki baš tako protivni miru, kot pobuda v moji duši, dasi je povsem druge vrste.«

»Pojasnite mi to,« sem silila vanj, ko je bil spet premolknil.

»Slišali boste, kako revna je moja ponudba, kako preprosta, nezadostna. Ker so mi oče umrli in sem neodvisen in svoj lastni gospodar, ne ostanem več dolgo v Mortonu. Zapustim ta kraj, še preden poteče dvanajst mesecev. A dokler bom tukaj, napnem vse svoje sile za napredek naše vasi. Ko sem pred dvema letoma prišel v Morton, nisem našel nobene šole; naši siromaki so bili izključeni od nade, da bi se mogli povzpeli v omiki. Ustanovil sem šolo za dečke, sedaj pa mislim utemeljiti drugo šolo za deklice. Najel sem v ta namen poslopje in kočico z dvema prostoroma blizu njega, ki je namenjen učiteljici za stanovanje. Dobivala bo trideset funtov na leto. Njena hišica je že urejena, zelo preprosto sicer, a zadovoljivo, za kar se mi je zavaliti prijazni Miss Oliver, edini hčerki edinega bogatina v župniji, Mr. Olivra, lastnika iglarne in plavža v dolini. Ta dama vzdržuje tudi dekleta v občinski sirotišnici pod pogojem, da bo stregla učiteljici, ki radi dela v šoli ne bo zmogla domačih opravkov. Ali hočete biti Vi ta učiteljica?«

Zborovanje

„Olepševalnega društva“

Šnoči je imelo »Olepševalno in tujsko-prometno društvo« svoj letni občni zbor. V zadnjem času se toliko govori o nedostatkih olupševalnih naprav, piše se in debatira, toda ne enega onih, ki vedno kritizirajo, ni bilo na zboru. Tako je prišlo na zbor sicer pičlo število članstva, toda ti so samo resni delavci, in tako je bil občni zbor res pregled faktičnega dela, brez običajnih fraz in samohval.

Občni zbor je otvoril in vodil predsednik mestni župan dr. Lipold, ki je pozdravil vse navzoče, predvsem g. dr. Gržino, zastopnika tujskoprometne zveze. Nato je v svojem predsedniškem poročilu v kratkem orisal delovanje društva v prošlem letu. Društvo je lansko leto oskrbelo olupšavo Mariborskega otoka, olupšavo raznih uličnih del. Razširilo je svojo vrtnarijo, ki je dobila v kletih dečjega zavetišča nove zimske prostore. Drevesnica je bogato založena in ne služi samo za izpopolnjevanje nasadov v mestu, temveč oddaja drevesca tudi privatnikom. Društvo ima tudi kavarno »Park«, ki se je izkazala jako pripravno za razne razstave, preko zime pa služi kot shramba za cvetje. Paviljon pri treh ribnikih je bil letos preko zime urejen, preko poletja pa uvede društvo v lastni režiji čolnarenje, za bodočo drsalno sezono pa namerava urediti moderno drsališče.

Tajnik g. Kolar je poročal, da šteje društvo 964 članov. Društvo je tudi v lanski sezoni prirejalo promenadne koncerte, vsega skupaj 18. Popravile in natančno nasipale so se vse steze v parku, popravile klopi, poskrbelo za ureditev spomenikov. Tako je bil popravljen Tappeinerjev spomenik na Slomškovem trgu, ki ima sedaj slovenski napis. Jugoslovanski trg pa bo urejen po končni odločitvi o gradnji pravoslavne kapele. Društvo se je udeležilo tudi razstave

mest v Ljubljani, priredilo isto razstavo v Mariboru ter bo poslalo gradivo tudi na razstavi v Zagrebu.

Blagajnik g. Gilly je poročal o ugodnem stanju društvenih financ in apeliral na vse meščane, naj pristopajo k društvu, saj samo s tem bodo upravičeni zahtevati od Olepševalnega društva to in ono, kar jim danes morda ni prav, in pomagali društvu izpolnjevati naloge zadovoljivo.

Preglednik računov g. Boltavzar je predlagal razrešnico celemu odboru, kar je bilo soglasno sprejeto.

V novem odboru so ti-le gospodje: župan dr. Lipold, mag. urad. Kolar Božo, fin. svetnik Knop, inž. Jelenc, vladni svetnik dr. Kronvogel, Kvas, ga. Švarčeva, Loparnik in Gilly, kot zastopnik mestnega gradbenega urada nadsvetnik inž. Černe in kot namestniki Bureš, Jurko, dr. Strmšek, Weixl in dr. Stamol, preglednika računov pa Boltavzar in Petrič.

Ob tej priliki pozivamo vse meščanstvo, da pomaga po svoji moči k olupšavi našega mesta. Pred vsem naj skrbijo za snažnost ulic in nasadov. Papir in drugi odpadki naj se odlagajo v košare in ne mečejo na cesto. Vsa okna naj stanovanci okrase s cveticami, ki je tako cenen, obenem pa najlepši okras. Tudi vrtički pred hišami naj bodo urejeni in tako naj sleherni Mariborčan doprinese svoje k olupšavi domačega mesta.

Nežen migljaj.

Dama: Kakor vidim, je tukaj prepovedano dajati napitnine.

Natakar: Da, milostiva. Toda če smem milostivo spomniti, da je bilo tudi v raji prepovedano jesti jabolka...

Kupim takoj

moško ali žensko kolo, gramofon, otroški voziček ter razne obleke. Plačam v gotovini. Makor, Studenci, Aleksandrova cesta 1. 1122

Otrok v zibelki preprečil umor

Kriminalna senzacija v Parizu.

Pariški listi poročajo o senzacionalni kriminalni zadevi. Gre za umor ženske, ki ga je izvršil zločinec z brezprimerno krutostjo. Naključju pa se je zahvaliti, da je dojenček v zibelki preprečil že pripravljeni drugi umor. Dete je očividno začutilo, da je v sobi tuj človek, pričelo jokati in tako prebudilo domače.

Dogodek se je odigral tako-le:

André Lebrun, oskrbnik hiše št. 28 v Rue Benard, se je okoli četrte ure zjutraj prebudil, ker je njegovo štirimesečno dete v zibelki silno jokalo. Lebrun je vstal, a ni hotel zbuditi žene. Segel je po električni žepni svetilki in posvetil v zibelko: otrok se je drl in se ni dal potolažiti. Lebrun je zdaj prižgal luč, tedaj pa tudi ves prestrašen opazil, da se za obešalnikom, kjer so viseli plašči, skriva neki človek. Dasi ni imel orožja, je Lebrun zakričal: »Roke kvišku!« Neznavec je dvignil roke in stopil zdaj iz svojega skrivališča. Lebrun ga je takoj spoznal. Bil je 23letni mehanik Emile Vassot, ki je bil poprej zaposlen v hiši. Lebrun je vedel, da je mož v zadnjem času brezposeln in ga je večkrat videl beratiči po hiši.

Na vprašanje, kaj išče tukaj, se je Vassot izgovarjal, da nima nobenega stanovanja in da je hotel prenočiti v Lebrunovi kuhinji, pomotoma pa zašel v sobo. Lebrun mu je to že skoraj verjel, tedaj pa je zapazil tam v kotu za obešalnikom težko kovaško kladivo. »Kaj pa to pomeni?« je vprašal Vassota. Ta se je zaklinjal, da kladivo ni njegovo. Lebrun je zdaj moža preiskal in na svoje začudenje našel pri njem 8000 frankov, več draguljev in povrh še bodalo.

Zdaj je bilo Lebrunu zadosti: obvestil je policijo, ki je Vassota aretirala. Preiskava je dognala, da so bili na kladivu krvavi sledovi. Ni bilo dvoma, da je Vassot izvršil ne samo vlom, ampak tu-

di umor. Policija je imela morilca in morilno orodje, toda žrtve ni bilo najti. Vassot je tajil vsak zločin.

A ni še preteklo 24 ur, ko je policija prejela vest, da se je v isti hiši Rue Benard št. 28 zgodil umor. Tam je stanovala soproga zdravnika gospa Chesneau. Tisti dan se je povrnil s potovanja njen sin in našel mater mrtvo v mlački krvi. Preiskava je dognala, da je bila žena napadena v spanju in da jo je zločinec ubil s težkim predmetom in to s strahovitimi udarci, ker je imela lobanjo popolnoma razbito. Zveza med kladivom, najdenim pri Vassotu, in tem umorom je bila očitna. Vrhu tega je mikroskopična preiskava ostankov las, ki so jih našli na kladivu, potrdila, da so to lasje gospe Chesneau.

Madame Chesneau je bila stara 45 let in je živela ločeno od svojega moža, slovečega zdravnika za nožranje bolezn. Njena hči je bila komaj teden prej vstopila v samostan kot redovnica. Sin pa je bil, kakor rečeno, na dan umora na potovanju.

Preiskava je dognala, da je morilec, kateremu so bile razmere v hiši dobro znane, po prvem uspelem umoru nameraval drug umor v stanovanju hišnika Lebruna. Sicer bi bilo nerazumljivo, po kaj je po izvršenem umoru prišel v njegovo stanovanje, ko bi bil vendar nemoteno lahko zapustil hišo. A to, da se je prebudil otrok v zibelki, je postalo za morilca usodepolno.

Toda kljub vsem tako prepričevalnim dokazilom izkuša Vassot še vedno tajiti in trdi, da je umor izvršil neki njegov tovariš, katerega pozna samo po kristnem imenu, in da mu je on samo pri tem pomagal.

Umor gospe Chesneau je vzbudil v Parizu veliko senzacijo.

Daru te za pomožno akcijo!

Sobo in črkoškanje,
vedno najnovejši vzorci na razpolago, izvršuje poceni, hitro in okusno Franjo Ambrožič, Grajska ulica 3, za kavarno »Astoria«. 3

Semenski oves,
prvovrsten, kg po Din 2.50. Pisarna Scherbaum. 1116

Nagobčnike
za pse v vseh velikostih priporoča I. Kravos, Aleksandrova c. 13. 1048

Popravila damskih klobukov
izvršuje hitro in ceneno Ana Hobačher, Maribor, Aleksandrova c. 11, 1043

Tehtnica Wan-Berkelov patent,
malo rabljena, na prodaj. Vprašati Me-sarska ulica 5, gostilna. 1119

Živi karpi
1124
v znano dobri kva-liteti zopet po naj-nizjih cenah pri tvrdki

Ferdo Greiner
Maribor, Gosposka ul. 2
Sotira
najpreglednejša kartoteka
Soklič, Maribor Tel.2510 101

Gospoda sprejemem
na hrano in stanovanje v lepo solnčno sobo v sredini mesta. Naslov v upravi Večernika. 1121

Stamplje
T. SOKLIČ
Maribor
Aleksandrova 49
zastopnik se sprejme

Kupujte svoje potrebnosti pri naših inserentih!

Spalne sobe,
politirane, najmoderneje, in iz meh-kega lesa polne ter kompletne kuhinje po konkurenčnih cenah prodam takoj. Mizarstvo Aleksandrova 48. 1106

Stanovanje
2 sobi s pritlikinami oddam tik glav-nega kolodvora. Vprašati Aleksan-drova 48. 1105

Love!
Divje peteline gači in posreduje njih odstrel Josip Paitler, preparator, Ma-ribor, Komenskega trg 3. Zadnja avto-busna postaja št. 1 (vsake ¼ ure). Ži-vali se lahko oddajo pri g. Strnadu, puškarnju, Aleksandrova cesta. Odliko-van s srebrno, zlato in državno kolaj-no. 1096

Opremljeno sobo,
separirano, oddam s 15. aprilom. Ale-ksandrova cesta 32/II. 1118

S stanovanjem dam v najem
vrtnarijo v Mariboru z velikim soln-čnim vrtnom za dobo več let. Naslov v upravi Večernika. 1117

Oddam meblvano sobo
gospodu, eventualno dvema gospodo-ma. Vprašati Aleksandrova cesta 7, vrata 16, Krčevina. 1123